

РЕШЕНИЕ

№ 20153

гр. София, 22.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в публично заседание на 29.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **2429** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на 46, ал. 2, т. 3 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ), вр. чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Т. С., гражданин на Република М., [дата на раждане], чрез адв. Р. С., със съдебен адрес [населено място], [улица] – 299/10.02.2026 г., издадена от директора на ОДМВР – К., с която на основание чл. 44, ал. 1, чл. 39а, ал.1, т. 3 във вр. с чл. 42, ал., т. 1 от ЗЧРБ на чужденеца е наложена принудителна административна мярка – „Експулсиране в Република М.“.

С жалбата се иска отмяна на заповедта като незаконосъобразна. Правят се възражения за липса на мотиви, нарушение на принципа на пропорционалност, липса на доказателства за реална, актуална и непосредствена заплаха за обществения ред или националната сигурност. Твърди се противоречие в мотивите на заповедта, а именно, че не е ясно дали основанийто е включване в информационния масив на нежеланите в страната чужденци или създаване на сериозна заплаха за обществения ред. Направено е искане за присъждане на разноски. Представени са писмени бележки.

Ответникът - директорът на ОДМВР – К., редовно призован, не се явява, не се представлява в съдебното производство, не представя становище по жалбата.

Административен съд София – град, след преценка на доказателствата по делото и доводите на страните, приема за установено от фактически и правна страна следното:

Жалбата е допустима, подадена в срок, от адресата на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е неоснователна.

На 10.02.2026 г. в РУ - К. при ОДМВР - К. е задържано лицето Т. С., гражданин на М., [дата на раждане] в М., притежаващ паспорт АВ2255436, издаден на 03.03.2023 г. по сигнал от РДГП – Р. и във връзка с оперативни мероприятия по противодействие на незаконната миграция. Около 00,10 часа на 10.02.2026 г. лек автомобил марка „М. В. - 111“, светло сив металик с български рег [рег.номер на МПС] е спрял за проверка от служители на РУ – К. на територията на [населено място]. При извършената проверка на пътниците в лекия автомобил е установено лицето Т. С., гражданин на М., [дата на раждане], който въпреки, че има забрана за влизане в страната е влязъл в нарушение на наложената ПАМ.

При извършена проверка в информационните масиви на МВР е установено, че на Т. С. със заповед Рег.№6865ПАМ-565/15.07.2024 г. на ГПУ - Е. е наложена принудителна административна мярка „Връщане на чужденец до страна на произход М.“. Лицето е било установено на 15.07.2024 г. да управлява лек автомобил А. Q7 с рег. [рег.номер на МПС], като при извършената проверка от служители на ГПУ - Е., същият е представил неистинско СУМПС с имената на друго лице, като не е могъл да установи самоличността си и влизането в страната по законоустановения ред. Мярката е изпълнена на 13.01.2026 г., тъй като лицето е изтърпявало наложено наказание „лишаване от свобода“ в Затвора в [населено място].

Със заповед рег.№5403ПАМ-3/09.01.2024 г. на ГПУ - Р. и заповед за поправка на допуснатата очевидна фактическа грешка рег.№5403ПАМ-23/19.02.2024г. на ГПУ - Р. на лицето е наложена ПАМ „Забрана за влизане на територията на държавите - членки на Европейския съюз“, за срок от пет години, считано от 09.01.2024 г. до 08.01.2029 г., която е във връзка с Н.Д.№735/2024 на Районен съд - Русе за извършено престъпление по чл.280, ал.2, т.3 и т.4 от НК (трафик на хора с използване на МПС), което е приключило със Споразумение №177 от 09.05.2024 г., като на лицето се определя наказание „лишаване от свобода“ за срок от три години, както и глоба в размер на 10000 лв.;

На лицето са налагани три броя ПАМ „Забрана за напускане на Република България на чужденец“, които са във връзка с различни наказателни производства спрямо него.

Със заповед №5373з-6/11.02.2025 по описа на ОДМВР - Р., на лицето е наложена ПАМ „Забрана за напускане на Република България на чужденец“, която е наложена във връзка с получено Определение 30/29.01.2025 за одобряване на споразумение за прекратяване на НП по НОХД №2208/2024 г. по описа на Районен съд - Русе, влязло в сила на 29.01.2025 г., с което на лицето е наложено наказание лишаване от свобода за срок от една година и шест месеца. Наложена

ПАМ се налага на чужденец, който е осъден с влязла в сила присъда и не е изтърпял наложеното наказание;

Със заповед УРИ:272з-3573/02.09.2024 г. по описа на ОДМВР - Х., на лицето е наложена ПАМ „Забрана за напускане на Република България на чужденец“. Наложена ПАМ е във връзка с влязло в сила Определение за одобряване на споразумение №110 от 06.08.2024 г., постановено по НОХД №464/2024 г. по описа на Районен съд - Несебър, което не изтърпяно и с което чуждият гражданин е осъден на 6 месеца лишаване от свобода.

Със заповед рег.№251з-6043/14.10.2024 г. по описа на ОДМВР - Б., на лицето е наложена ПАМ „Забрана за напускане на Република България на чужденец“. Наложена ПАМ е във връзка с влязло в сила Определение за одобряване на споразумение от 09.09.2024 г. по НОХД №3434/2024 г. по описа на Районен съд - Бургас, с което чуждият гражданин е осъден на 1 година лишаване от свобода при първоначален общ режим на изтърпяване, за извършено престъпление по чл.343б, ал.1 от НК и по чл.316, във връзка с чл.308, ал.2, във връзка с ал.1, във връзка с чл.23, ал.1 от НК. За периода 2024 г. – 2025 г. Т. С. е осъждан три пъти на „лишаване от свобода“ за извършени престъпления на територията на страната, съответно: определение 30/29.01.2025 г. на Районен съд - Русе - една година и шест месеца; определение 110 от 06.08.2024г. на Районен съд - Несебър - шест месеца; определение от 09.09.2024 г. на Районен съд- Бургас - една година.

Със Заповед рег.№ 5403ПАМ-3/09.01.2024 г. на ГПУ - Р. на Т. С. е наложена принудителна административна мярка „Забрана за влизане на територията на държавите - членки на Европейския съюз“, за срок от пет години, считано от 09.01.2024 г. до 08.01.2029 г., като лицето е запознато, че има наложена забрана за влизане, която важи до 07.01.2029 г., но въпреки всичко, Т. С. не спазва наложената мярка и е влязъл на територията на Република България в нарушение на наложената ПАМ.

Направен е извод, че предвид горното, чуждият гражданин представлява сериозна заплаха за обществения ред и сигурност и предложение да му бъде наложена принудителна административна мярка „Експулсиране“, на основание чл.42, ал.1, т.1 от ЗЧРБ.

Въз основа на направеното предложение УРИ 4222/10.02.2026 г. на началник група „Миграция“ при ОДМВР – К. е издадена процесната заповед, с която на Т. С., гражданин на Република М., [дата на раждане] , на основание чл. 44, ал. 1, чл. 39а, ал.1, т. 3 във вр. с чл. 42, ал.1, т. 1 от ЗЧРБ на чужденеца е наложена принудителна административна мярка – „Експулсиране в Република М.“. Обсъдени са обстоятелствата по чл. 44, ал.2 от ЗЧРБ, изложени са мотиви в тази насока.

Съдът приема, че заповедта е издадена от компетентен орган, в предвидената от закона писмена форма. Предвид специалното правило на чл. 46, ал. 3 от ЗЧРБ в заповедта не е необходимо да се посочват фактически основания за прилагането на мярката. Това специално правило дерогира изискването на чл.59, ал. 2 от АПК за излагане на конкретни фактически основания. Такива фактически основания и мотиви са изложени в предложението УРИ4222/10.02.2026 г. на началник група „Миграция“ при ОДМВР – К., съставляващо мотиви на процесната заповед. Заповедта е издадена без съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

Оспорената заповед е и материално законосъобразна. Същата е издадена с правно основание чл. 42, ал. 1, т.1 от ЗЧРБ – чужденец се експулсира, когато неговото присъствие в страната създава сериозна заплаха за националната сигурност или за обществения ред. Жалбоподателят има три осъдителни присъди с наказания „лишаване от свобода“ за извършени престъпления на територията на Република България и е влязъл в нарушение на наложена „Забрана за влизане на територията на държавите - членки на Европейския съюз“, за срок от пет години, считано от 09.01.2024 г. до 08.01.2029г., поради което обосновано и законосъобразно е прието, че присъствието му на територията на страната създава сериозна заплаха за обществения ред.

По изложените съображения оспорването следва да се отхвърли.

Воден от горното съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорване по жалба на Т. С., гражданин на Република М., [дата на раждане] срещу Заповед № 292з – 299/10.02.2026г., издадена от директора на ОДМВР – К., с която на основание чл. 44, ал. 1, чл. 39а, ал.1, т. 3 във вр. с чл. 42, ал., т. 1 от ЗЧРБ на чужденеца е наложена принудителна административна мярка – „Експулсиране в Република М.“.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: